

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 7/1933 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag rörande ändrad lydelse av 3 § samt 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom. uti landskapslagen den 25 juni 1928 om ändring av §§ 1, 3, 4 mom. 1 och § 5 mom. 1 av landskapslagen angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och befattningar, utfärdad den 8 juni 1925.

N:o 7/1933.

Landstinget, som i ärendet fått emottaga lagutskottets betänkande N:o 7/1933, har däröver infordrat stora utskottets yttrande.

Vid ärendets behandling inom stora utskottet har framgått, huruom, förutom viceordföranden Forsberg, vilken anslutit sig till lagutskottets betänkande i dess helhet, utskottets övervägande majoritet hyser den uppfattningen, att tidpunkten för en lagändring, som har till syfte att möjliggöra en bestående löneförhöjning genom uppflyttning i högre löneklass, icke vore alldeles väl vald med hänsyn tagen därtill, att den alltjämt rådande ekonomiska depressionen tvingar landstinget till en lagstiftningsåtgärd med generell löneminskning såsom ändamål. Stora utskottets majoritet har intagit denna ståndpunkt med så mycket större skäl som landstinget, i händelse detsamma anser någon landskapsförvaltningen tillhörande ämbetsman hava gjort landskapet märkliga tjänster och fördenskull betraktar honom såsom för sagda förvaltning omistlig, är i tillfälle att giva uttryck åt sin särskilda uppskattning av denne ämbetsman medelst i annat sammanhang förklarat personellt lönetillskott. Enär en dylik anordning ej heller saknar analogier inom statsförvaltningen har stora utskottet, med fäst avseende å nyssanförda synpunkter, ansett nödvändigt föreslå avböjande av den ifrågasatta lagändringen, såvitt densamma gäller 3 § uti ovanrubricerade lagförslag.

Då de vid ärendets behandling inom lagutskottet tillkomna bestämmelserna i § 5, rörande beräkningen av ålderstillägg, fylla en uti gällande lagstiftning förefintlig lucka, har stora utskottet anslutit sig till lagutskottets uppfattning i denna del.

Med hänsyn till vad ovan framhållits får stora utskottet värdsamt

föreslå,

att landstinget ville besluta det § 3 i ovanrubricerade landskapslag måtte förbliva i gällande kraft och således fortfarande lyda som följer:

"Grundlönen, till vilken i allmänhet också hänföres penningvärdet av naturaförmåner, utgör, beroende av det ansvar och den arbetsmängd, som äro med tjänsten eller befattningen förenade, så ock av den kunskap och förmåga, som därtill erfordras, i de särskilda avlöningsklasserna för år följande:

I	72.000	mark.
II	63.000	"
III	57.000	"
IV	52.500	"
V	48.000	"
VI	43.500	"
VII	39.000	"
VIII	36.000	"
IX	33.000	"
X	30.000	"
XI	28.500	"
XII	27.000	"
XIII	25.500	"
XIV	24.000	"
XV	22.500	"
XVI	21.000	"
XVII	19.500	"
XVIII	18.000	"
XIX	16.800	"
XX	15.600	"
XXI	14.400	"
XXII	13.500	"
XXIII	12.600	"
XXIV	11.700	"
XXV	10.800	"

XXVI 10,000 mark.

Landskapsnämnden äger, i den mån anslag blivit uti landskapets utgiftsstat ställda till landskapsnämndens förfogande, bestämma, till vilken avlöningsklass varje tjänst eller befattning skall hänföras."

att § 5 i samma landskapslag måtte erhålla följande lydelse:

"Ålderstillägg beviljas innehavare av sådan tjänst eller befattning, varom i 2 § 1 mom. är stadgat, för femårsperiod med fyra procent av grundlönen i gången och tre särskilda gånger, därest innehavaren av tjänsten eller befattningen åtnjuter grundlön enligt avlöningsklasserna I-X, samt för fyraårsperiod med fyra procent av grundlönen i gången och fyra särskilda gånger, därest innehavaren av tjänsten eller befattningen åtnjuter grundlön enligt avlöningsklasserna XI-XXVI.

I tjänst eller befattning, som i följd av därtill hörande särskilda löneförmåner hänförts till lägre avlöningsklass än den, till vilken densamma på grund av sin art bort höra, beviljas ålderstillägg enligt avlöningsklass, motsvarande tjänstens eller befattningens art.

I vad mån person, som från statens, kommuns eller enskild befattning övergått i landskapets tjänst, må för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid han varit anställd i sådan befattning, äger landskapsnämnden bestämma.

Vid beräkning av ålderstillägg avdrages den tid, innehavaren av tjänsten eller befattningen utan avgång ur tjänsten varit tjänstledig. I avdrag räknas dock icke den tid, då innehavaren av tjänsten eller befattningen

a) varit tjänstledig i en fortsättning under högst tre månader för sjukdom eller en månad för annan orsak, vilken tid ej heller inberäknas i avbrottstiden, då tjänstledigheten fortgått utöver sagda tider;

b) åtnjutit författningsenlig semester;

c) varit tjänstledig eller förhindrad att sköta sin tjänst till följd av i tjänsten ådragen skada eller för sjukdom, som föranletts av tjänsteutövningen, eller på grund av offentligt uppdrag eller studieresa, som med stipendiemedel företagits; eller

d) utan orsak varit avhållen från utövning av sin tjänst eller befattning.

Är tjänsteåret fördelat i terminer, räknas en termins avbrott såsom ett halvt år samt kortare avbrott under terminen 50 procent längre tid än den verkliga avbrottstiden."

Mariehamn, den 21 november 1933.

På stora utskottets vägnar:

And. Forsberg

H. E. Ransjö

I ärendets behandling inom utskottet hava deltagit viceordföranden Forsberg, ledamöterna Broman, Jansson, Lindqvist, Nordman, Nordström, Olofsson, Paulson och Sjöblom samt suppleanten Holmberg.